

ปัญหา และ ข้อเสนอแนะ

ในบทที่ 4, 5 และ 6 เป็นบทที่วิเคราะห์ถึงต้นทุน และผลตอบแทนของ โคนมพันธุ์แท้ (100%), โคนมลูกผสม 75% และโคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% โดยแยกพิจารณา ดังนี้

1. ต้นทุน และผลตอบแทนน้ำหนักตามรอบการให้นมที่ 1, 2, 3, ..., 7
2. ต้นทุน และผลตอบแทนน้ำหนักรวมทั้ง 7 รอบการให้นม
3. ต้นทุน และผลตอบแทนน้ำหนักเฉลี่ยต่อรอบการให้นมทั้ง 7 รอบ
4. ต้นทุน และผลตอบแทนน้ำหนักทั้ง 7 รอบ รวมรายได้จากการขาย ลูกโค โดยแยกพิจารณาตามประเภทของต้นทุน คือ ต้นทุนผันแปร และต้นทุนคงที่
5. วิเคราะห์ผลแตกต่างของต้นทุนน้ำหนักในแต่ละรอบการให้นม และในรอบการให้นมเฉลี่ยทั้ง 7 รอบ
6. วิเคราะห์ผลแตกต่างของผลตอบแทนน้ำหนักในแต่ละรอบการให้นม และในรอบการให้นมเฉลี่ยทั้ง 7 รอบ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบปริมาณน้ำหนักของโคนมทั้งสามประเภทแล้ว พบว่าในรอบการให้นมที่ 1, 5, 6 และ 7 โคนมลูกผสม 75% ให้ปริมาณผลิตสูงสุด สำหรับในรอบการให้นมที่ 2, 3 และ 4 นั้น โคนมพันธุ์แท้ (100%) ให้ปริมาณผลิตสูงสุด และสำหรับการเปรียบเทียบปริมาณน้ำหนักเฉลี่ยต่อรอบนั้น พบว่าโคนมลูกผสม 75% มีปริมาณผลิตเฉลี่ยสูงสุด (ตารางที่ 4.2)
2. ในรอบการให้นมที่ 3 โคนมทั้งสามประเภทให้นมสูงที่สุด คือ โคนมขาวดำพันธุ์แท้ (100%) ให้นม 18.83% ของปริมาณผลิตรวมทั้ง 7 รอบ โคนมลูกผสม 75% และลูกผสมต่ำกว่า 75% ให้นม 17.27 และ 16.65% ของปริมาณผลิตรวมทั้ง 7 รอบ ตามลำดับ (ตารางที่ 4.2)
3. รายได้จากการขายน้ำหนักรวมทั้ง 7 รอบการให้นมของโคนมลูกผสม 75% สูงสุด คือ เท่ากับ 137,687.20 บาท รองลงมาได้แก่โคนมพันธุ์แท้ (100%) เท่ากับ 131,734.84 บาท และโคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% เท่ากับ 129,536.60 บาท ตามลำดับ

4. ต้นทุนการเลี้ยงโคนมทั้ง 7 รอบ (ตารางที่ 4.30) ที่สำคัญของโคนมพันธุ์แท้ ลูกผสม 75% และ ลูกผสมต่ำกว่า 75% ได้แก่ ค่าอาหารชั้น ค่าเลื่อมราคาโคนม ค่าอาหารหยาบ และค่ารักษาพยาบาล โดยจะกล่าวตามลำดับดังนี้

ค่าอาหารชั้น เท่ากับ 34.17%, 40.30% และ 39.76%

ค่าเลื่อมราคาโคนม เท่ากับ 23.86%, 21.01% และ 20.58% ตามลำดับ

ค่าอาหารหยาบ เท่ากับ 12.80%, 14.23% และ 14.92% ตามลำดับ

และค่ารักษาพยาบาล เท่ากับ 11.27%, 2.19% และ 2.19% ตามลำดับ

5. ผลตอบแทนรวมทั้ง 7 รอบของโคนมลูกผสม 75% สูงสุด คือ เท่ากับ 34.31% ของรายได้ รองลงมาคือ โคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% และ โคนมพันธุ์แท้ (100%) ซึ่งเท่ากับ 33.42% และ 23.65% ของรายได้ ตามลำดับ (ตารางที่ 4.31)

6. จากตารางที่ 4.34 ได้นำผลพลอยได้จากการเลี้ยงโคนม คือ รายได้จากการขายลูกโคมารวมคำนวณผลตอบแทนรวมทั้ง 7 รอบด้วย เห็นว่าผลตอบแทนของโคนมพันธุ์แท้ (100%) เท่ากับ 40.73% ของรายได้รวม โคนมลูกผสม 75% เท่ากับ 48.78% ขายรายได้รวม และ โคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% เท่ากับ 48.80% ของรายได้รวม (ตารางที่ 4.34)

นอกจากนี้ยังได้แยกพิจารณาผลตอบแทนในรูปแบบกำไรสุทธิตามลักษณะของต้นทุน คือ แยกต้นทุนเป็นต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร จะเห็นว่ากำไรส่วนเกินของโคนมพันธุ์แท้ (100%) ค่าที่สุด คือ เท่ากับ 63.57% ของรายได้รวม ทั้งนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นผลมาจากต้นทุนค่ารักษาพยาบาลที่สูงกว่าโคนมอีกสองประเภท คือ ค่ารักษาพยาบาลของโคนมพันธุ์แท้ (100%) เท่ากับ 6.65% ของรายได้รวม ในขณะที่ต้นทุนค่ารักษาพยาบาลของโคนมอีกสองประเภท ประมาณ 1.12% ของรายได้รวม และสำหรับกำไรสุทธิของโคนมพันธุ์แท้ (100%) นั้นก็ยังคงต่ำสุด คือ เท่ากับ 40.73% ของรายได้รวม ทั้งนี้เนื่องมาจากต้นทุนค่าเลื่อมราคาของโคนมพันธุ์แท้ (100%) ซึ่งเท่ากับ 14.07% ของรายได้รวม ในขณะที่ค่าเลื่อมราคาของโคนมอีกสองประเภท ประมาณ 10.54% - 10.76% ของรายได้รวม

7. อัตราผลตอบแทนของเงินลงทุนในการเลี้ยงโคนมของโคนมลูกผสม 75% สูงสุด คือ เท่ากับ 31.96% รองลงมาได้แก่ โคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% เท่ากับ 29.98% และโคนมพันธุ์แท้ (100%) เท่ากับ 18.18% ตามลำดับ ทั้งนี้เงินลงทุนมิได้พิจารณาถึงมูลค่าการใช้ที่ดิน

8. เมื่อได้เปรียบเทียบต้นทุนน้ำหนักของโคนมทั้งสามประเภทในแต่ละรอบการให้นม พบว่าต้นทุนของโคนมพันธุ์แท้ (100%) สูงที่สุดในทุกรอบการให้นม และในการให้นมเฉลี่ยต่อรอบ ยกเว้นในรอบการให้นมที่ 1 ที่ต้นทุนของโคนมลูกผสม 75% สูงกว่าต้นทุนของโคนมพันธุ์แท้ (100%) (บทที่ 5)

9. เมื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนน้ำหนักของโคนมทั้งสามประเภทในแต่ละรอบการให้นม พบว่าผลตอบแทนของโคนมลูกผสม 75% สูงกว่าผลตอบแทนของโคนมพันธุ์แท้ (100%) ในทุกรอบการให้นม และเมื่อนำผลตอบแทนของโคนมลูกผสม 75% ไปเปรียบเทียบกับผลตอบแทนของโคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% แล้ว ปรากฏว่าในรอบการให้นมที่ 1, 2, 3 และ 4 ผลตอบแทนของโคนมลูกผสม 75% สูงกว่าผลตอบแทนของโคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% แต่ในรอบการให้นมที่ 5, 6 และ 7 นั้น ผลตอบแทนของโคนมลูกผสมต่ำกว่า 75% สูงกว่าผลตอบแทนของโคนมลูกผสม 75%

และสำหรับผลตอบแทนการให้นมเฉลี่ยต่อรอบของโคนมทั้งสามประเภทนั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว ปรากฏว่าโคนมลูกผสม 75% มีผลตอบแทนสูงสุด (บทที่ 6)

ปัญหา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนการให้ผลผลิตของ โคนมขาวดำพันธุ์แท้ และลูกผสมในครั้งนี้ พบว่ามีปัญหาบางประการซึ่งอาจมีส่วนเกี่ยวพัน หรือมีอิทธิพลต่อผลสรุปที่ได้กล่าวไปข้างต้น กล่าวคือ

1. โคนมเป็นสัตว์ที่ชอบอากาศเย็นสบาย ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ในขณะที่ท้องที่ในประเทศไทยส่วนใหญ่ มีสภาพภูมิอากาศร้อนชื้น ดังนั้นจึงต้องสร้างโรงเรือนโคนมให้มีลักษณะโปร่ง อากาศถ่ายเทได้ดี หลังคาควรสร้างด้วยวัสดุที่กันความร้อน เพื่อให้อุณหภูมิ และความชื้นภายในคอกเอื้ออำนวยต่อโคมากที่สุด แต่จากการสังเกตโรงเรือนของฟาร์มโคนมหลายแห่ง พบว่ามีการสร้างโรงเรือนที่ผิดลักษณะ มีผลให้โคได้รับสภาวะเครียดจากความร้อนชื้น สภาวะดังกล่าวจะมีผลต่อกระทบต่อโคนมพันธุ์แท้มากกว่าโคนมลูกผสม โดยเฉพาะโคนมที่นำเข้ามาใหม่ ๆ อาจยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมดังกล่าวได้

2. การจัดการดูแลโคนในฟาร์มไม่แตกต่างกันสำหรับโคนมพันธุ์แท้ และลูกผสม โดยเฉพาะในด้านวิธีการให้อาหาร และคุณภาพอาหาร ดังนั้นโคนมที่มีศักยภาพในการให้ผลผลิตสูงดัง เช่น โคนมพันธุ์แท้ หรือโคสายเลือดยุโรปสูงๆ อาจไม่แสดงออกถึงความสามารถในการให้ผลผลิตได้เต็มที่ เพราะถูกจำกัดด้วยปัญหาด้านคุณภาพอาหาร หรือการจัดการที่ไม่ถูกต้อง เหมาะสมกับศักยภาพการให้ผลผลิตของโค

ในกรณีที่เจ้าของฟาร์มต้องการเพิ่มผลผลิตในการเลี้ยง โคนมพันธุ์แท้ให้สูงขึ้น ก็จำเป็นต้องบริหารฟาร์มให้มีประสิทธิภาพ โดยแยกเลี้ยง โคนมพันธุ์แท้ และลูกผสมออกจากกัน และให้การเลี้ยงดูโคนมให้ถูกต้องตามศักยภาพของโคนมแต่ละประเภท ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า ต้นทุนการเลี้ยงดูโคนมพันธุ์แท้จะสูงกว่าการเลี้ยงดูโคนม แต่ก็จะทำให้โคนมพันธุ์แท้สามารถแสดงศักยภาพการผลิตน้ำนมดิบได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นเจ้าของฟาร์มควรเลือกการจัดการฟาร์มที่ให้ประโยชน์กับฟาร์มมากที่สุด

3. ฟาร์มเลี้ยงโคนมขนาดใหญ่ที่มีความจำเป็นต้องจ้างแรงงานในการดูแลโค มักประสบปัญหาเรื่องการขาดแรงงานที่มีประสิทธิภาพ แม้ว่าผู้จัดการฟาร์มจะมี

ความรู้ และประสบการณ์ แต่ก็ไม่สามารถดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะโคนมพันธุ์แท้ ยังมีปัญหาในเรื่องการเจ็บป่วยบ่อยครั้ง ดังนั้นจึงต้องการได้รับความดูแลเอาใจใส่มากกว่าโคนมลูกผสม ด้วยเหตุนี้การดูแลฟาร์มอย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง และการให้คณงานได้รับการเรียนรู้และผ่านการอบรมเป็นครั้งคราวเท่าที่สามารถจะทำได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานฟาร์ม

4. การจัดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเจริญเติบโตในระยะเวลาต่างๆ ของโคเป็นสิ่งสำคัญ ข้อมูลที่ควรจัดบันทึกได้แก่ ระเบียบประวัติ การตกลูก ความสมบูรณ์พันธุ์ การให้ผลผลิต การจัดบันทึกโรคและการเจ็บป่วย รวมทั้งการทำบัญชีฟาร์ม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีประโยชน์ต่องานฟาร์ม ในการติดตามการให้ผลผลิตของฝูง การตัดโคที่ให้ผลผลิตต่ำทิ้ง การจัดการป้องกันโรค และอื่นๆ แต่จากการสำรวจพบว่าฟาร์มส่วนใหญ่ยังละเลยต่อการจัดบันทึกข้อมูล คงใช้วิธีการจำหรือคาดคะเน จึงทำให้เกิดการผิดพลาดในเรื่องการวางแผนการปฏิบัติงานฟาร์มได้ ดังนั้นเจ้าของฟาร์มควรจะทำระบบการบันทึกข้อมูล และการทำบัญชีฟาร์ม เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวในการบริหารฟาร์ม

จากการวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนของโคนมทั้งสามประเภท กล่าวได้ว่าโคนมพันธุ์แท้ยังไม่เหมาะสมในการเลี้ยงเพื่อรีดนมขายในประเทศไทย เนื่องจากมีต้นทุนที่สูงกว่า และผลตอบแทนที่ต่ำกว่าโคนมลูกผสมอีกสองประเภท แต่อย่างไรก็ตามการเลี้ยงโคนมพันธุ์แท้ก็ยังคงมีความจำเป็นในการปรับสายพันธุ์ที่ดี ดังนั้นแม้ว่าต้นทุนในการเลี้ยงโคนมพันธุ์แท้จะเป็นอุปสรรคก็ตาม แต่ทางหน่วยงานของรัฐหรือฟาร์มรายใหญ่ที่มีทั้งเงินทุน และความรู้ในการประกอบการ ควรนำโคนมพันธุ์แท้ไปพิจารณาในการเลี้ยง เพื่อผลิตน้ำเชื้อขายให้กับเกษตรกรรายย่อยนำไปปรับปรุงพันธุ์โคนมในฟาร์มของตน และในขณะที่เลี้ยงโคนมพันธุ์แท้นั้น ก็ควรทำการวิจัยการจัดการฟาร์มที่ประหยัดต้นทุน และพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเลี้ยงโคนมพันธุ์แท้ควบคู่ไปด้วย เพราะถ้ามีวิธีการจัดการฟาร์ม และทำเลที่เหมาะสมแล้ว จะทำให้การเลี้ยงโคนมพันธุ์แท้เผยแพร่ไปในหมู่ผู้เลี้ยงโคนมโดยทั่วไป ไม่เฉพาะแต่เกษตรกรรายใหญ่อย่างในปัจจุบันเท่านั้น